

Mál nr. 300/2013
M
og V v/ slysatryggingar launþega S,

Hásinaslit við hlaup 3.mars 2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið 2.september 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V 20.september 2013.

Málsatvik.

M tilkynnti um tjón sitt með tjónstilkynningu dags. 6. febrúar 2013 þar sem kvaðst hafa verið að hlaupa í kringum keilur í þrekprófi þegar hásin í vinstra fæti hans slitnaði. Í málskoti kemur fram að M hafi haft af því nokkur óþægindi. V hafnaði bótaskyldu úr slysatryggingu launþega þann 3. apríl 2013 og taldi að líkamstjón M væri ekki hægt að rekja til slyss í skilningi gr. 1.4. í vátryggingarskilmálum slysatryggingar launþega. Í þeirri grein kemur fram að með orðinu slyss sé átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem valdi meiðslum á líkama vátryggðs og gerist sannanlega án vilja hans.

M telur að réttur til bóta úr slysatryggingu launþega hafi stofnast m.t.t. gr. 1.4. í vátryggingarskilmálum. M telur hann hafi sýnt fram á það með læknisfræðilegum gögnum að hann hafi ekki verið viðkvæmur í hásinum fyrir þennan atburð. M telur að rekja megi hásinaslit sín til skyndilegs utanaðkomandi atburðar þar sem hlaup hans umhverfis keilur þrekprófsins feli í sér skyndilega óheppilega álagsdreifingu á hásin. Það sé þyngdarafli jarðar sem valdi því álagi og sá gagnkraftur sem verkar á móti spyrnu hlauparans í gólf íþróttahússins sem hann hljóp á. M vísar til dóms Hæstaréttar í máli nr. 412/2011 og telur að V hafi ekki sýnt fram á að hásinaslitin megi rekja til veilu eða sjúklegs ástands í líkama M og verði V að bera hallann af því.

V telur að hásinaslit hafi komið til við hlaup M í þrekprófi. Hlaupin hafi staðið yfir í nokkurn tíma þegar hásin slitnaði og ekkert í atburðarásinni bendi til þess að utanaðkomandi atburður hafi valdið umræddum meiðslum M. V telur að atvik í Hrd. 412/2011 séu frábrugðin máli M og vísar til þess að rof í hásin geti komið til vegna fjölmargra þátta í innra ástandi líkama eins og aldurs, stuttra kálfavöðva, ofnotkun, lítillar upphitunar, teygjur umfram getu o.fl.

Álit.

Þegar litið er til gagna málsins er ljóst að M sleit hásin við hlaup. Ágreiningur er um hvort það hafi gerst vegna slyss í skilningi gr. 1.4. í vátryggingarskilmálum V. Ekki verður fallist á með M að þyngdarafli jarðar geti nokkurn tíma verið utanaðkomandi í ljósi þess að aðstæður á jörðinni eru þess eðlis að það er ætíð til staðar. Ekki hefur komið fram að M hafi misst jafnvægi eða hann hafi dottið um eitthvað eins og kemur fram í Hrd. 412/2011 eða 128/2013. Verður því ekki fallist á hásinaslit M séu rakin til utanaðkomandi atburðar í skilningi vátryggingarskilmála V heldur einhvers sem gerist innra með honum.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega hjá V.

Reykjavík 15. október 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.